

Ekonom Jeffery Sachs z Kolumbijské univerzity: Západní neokolonialismus nemůže zastavit vzestup Afriky

infokuryr.cz/n/2023/09/24/ekonom-jeffery-sachs-z-kolumbijske-univerzity-zapadni-neokolonialismus-nemuze-zastavit-vzestup-afriky

kuryr

24. září 2023

Afrika zažila v posledních letech vlnu vojenských převratů, kdy se nové vlády, jako v nedávných případech Gabonu a Nigeru, postavily do pozice sil, které se snaží zbavit zbytků evropského neokolonialismu.

Africký kontinent v současnosti představuje složitý a rozporuplný obraz, ale jedna věc je nepopiratelná: pokud by Afrika dosáhla větší jednoty, mohla by za 20 let dosáhnout hospodářského průlomu, stejně jako to udělala Čína nebo Indie, vysvětlil renomovaný ekonom a profesor Columbia University Jeffrey Sachs řekl Sputniku.

„Afrika byla rozdělena evropskými imperiálními mocnostmi na 55 zemí, z nichž mnohé jsou docela malé... Ale kontinent jako celek má 1,4 miliardy lidí, což je srovnatelné s jedinou zemí Čínou a jedinou zemí Indií. „Pokud tedy Afrika zahne za roh, ukáže více jednoty a bude mít sjednocenou kontinentální ekonomiku, Afrika může

následovat v asi 20letých cyklech: Čína začala jako první (kolem roku 1980), Indie zahájila svůj rychlý růst (kolem roku 2000),“ vysvětlil profesor. z Kolumbijské univerzity.

Dodal: „Afrika jako jednotná ekonomická oblast by mohla v nadcházejících desetiletích od roku 2020 dosáhnout konstantního ekonomického rozvoje o 7 až 10 %. To je opravdu vzrušující. Takže to je pozitivní stránka příběhu pro Afriku.“

Nedávné přijetí Afriky do Unie – Africké unie (AU) – jako 21. člena G20 je velmi významnou událostí, uvedl ekonom.

Podle Jeffreyho Sachse je tento krok důležitý pro G20, protože „přivede ke stolu dalších 1,4 miliardy lidí s jedním křeslem, sídlem AU“. Ale mohlo by to mít také „mocný účinek posílení sjednocení kontinentální ekonomiky v Africe“.

To by zase podpořilo hospodářský pokrok Afriky v nadcházejících desetiletích, zdůraznil Sachs.

„Nestabilita zakomponovaná do extrémní chudoby“

Pokud jde o záplavu nedávných vojenských převzetí, k této politické vlně vedlo několik ekonomických faktorů, řekl ekonom.

„Afrika zůstává nejchudší částí světa... A oblast Sahelu v Africe, tedy polo- až extrémně suchá oblast poblíž Sahary, státy jako Senegal, Burkina Faso, Guinea, Čad, Niger, Mali, Súdán. jsou nejchudšími oblastmi planet, protože jsou většinou obklopeny pevninou, z velké části bez infrastruktury... často řídké osídlené a zároveň obklopené pevninou. Je chudá,“ zdůraznil Jeffrey Sachs.

K posledním vojenským převratům došlo v těchto velmi chudých zemích, Guinei, Burkině Faso, Čadu, Mali a Nigeru, přičemž chudoba je „součástí základního substrátu toho všeho,“ řekl ekonom. „Je tam hodně frustrace.“ V extrémní chudobě je velká nestabilita,“ řekl Sachs.

K uchopení moci armádou v Nigeru došlo 26. července, kdy byl nigerijský prezident Mohamed Bazoum svržen a zatčen svou vlastní stráží vedenou generálem Abdourahamane Tchianim. Francie akci odsoudila a zároveň vyjádřila podporu „legitimní vládě“ své bývalé kolonie. Rebelové mezitím zastavili vývoz zlata a uranu do Francie, zablokovali francouzská média a zrušili několik vojenských paktů s Paříží. V polovině srpna také požadovali, aby francouzští vojáci opustili zemi do začátku září.

Pokud jde o Gabon, Bongo Ondimba byl znovu zvolen na třetí funkční období 30. srpna se 64,2 % hlasů. Gabonská armáda však v televizním projevu prohlásila výsledky voleb za neplatné a rozpustila všechny instituce. Ondimba byl od té doby umístěn do domácího vězení, zatímco rebelové uvedli, že jednomyslně jmenovali generála Brice Oligui Nguemu dočasným prezidentem Gabonu.

„Tyto převraty jsou však oblíbené ze dvou důvodů. Na jedné straně je zde nespokojenost s přetrvávající, chronickou a zřejmě i prohlubující se chudobou. Samozřejmě je to vždy pozvánka k nějaké nestabilitě nebo změně vlády. Ale v tom všem je také velmi silná antikoloniální... protifrancouzská reakce, zvláště v západní Africe, dodal Jeffrey Sachs.

Připomněl, že to byly evropské společnosti, které „ovládly tyto země a odebraly jim zdroje za velmi nízké ceny“. Zároveň neplatili víc než jen slovní služby, když došlo na řešení „velmi hlubokých problémů s dědictvím z dřívějšího koloniálního období“.

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz

“A tak je tu spousta nelibosti... a spousta pokračujících institucí, samozřejmě, jako Západoafrická měnová unie, která je stále pod francouzskou kontrolou... Takže to, co vidíme, jsou populární otřesy,

a to je opravdu vyvolávat mnoho rozhořčení. Samozřejmě především ve Francii, ale také ve Spojených státech, které v tomto regionu zřídily četné vojenské základny.“

„Spojené státy, Francie a Británie ve svém imperiálním stylu využily NATO ke svržení Muammara Kaddáfího v Libyi v roce 2011. “Byla to v mnoha ohledech naprosto nerozumná akce, ale typická změna režimu pod vedením USA, která otevřela Pandořinu skříňku nestability pro celý region,“ zdůraznil ekonom.

Kromě problému s chudobou v Africe je jeho součástí „pokračující reakce na ten druh neokoloniálního řádu, který přetrvává,“ dodal Sachs. Profesor Kolumbijské univerzity zopakoval, že zatímco podmínky na kontinentu zůstávají „křehké“, „skutečná perspektiva Afriky spočívá v ekonomické, fyzické a infrastrukturní integraci“.

„Členství v G20 je toho signálem a bude pobídkou pro větší ekonomický úspěch v Africe,“ řekl Jeffrey Sachs.

Vojenské základny „musí zavřít obchod“

Zatímco se Afrika snaží setřást aspekty své neokoloniální minulosti, Západ si nadále udržuje významnou vojenskou a ekonomickou přítomnost v mnoha zemích na kontinentu, v některých případech ve formě vojenských základen, „boty na zemi“. Poté, co Niger v polovině srpna požadoval, aby francouzští vojáci opustili zemi do začátku září, vojenské vedení země obvinilo Paříž z rozmístění sil v některých západoafrických zemích kvůli „vojenské intervenci“.

Jeffrey Sachs se vyjádřil k otázce, zda by velké západní země, jako je Francie a Spojené státy, mohly být proti africké integraci a spolupráci: „Nevěřím, že Spojené státy a Evropa mohou být proti africké integraci, aniž by existoval bumerang a africká integrace se stala vyrovnanou. ideologicky a politicky silnější.“

Nemyslím si, že to zvládnou... A věřím, že vojenské základny cizích mocností v Africe se musí zavřít a oni se musí vrátit domů. S tím počítám. To je samozřejmě také to, co Nigérie požaduje od Francie. A myslím, že to bude obecný vzorec.

Při pohledu do budoucna nemůže Západ zastavit africkou integraci podporovanou Ruskem a dalšími zeměmi BRICS, domnívá se ekonom. Afrika má potenciál stát se silou, se kterou je třeba počítat v multipolárním světě, spolupracující s Čínou na jedné straně a Západem na druhé straně, Ruskem a Indií.

„To vyžaduje silné vedení v Africe a pochopení, že ne 55 malých zemí najednou, ale jedna se musí ujmout vedení, přičemž Africká unie má vizi dosáhnout přesně tohoto průlomu. Ale myslím, že toto je žádoucí cesta. Myslím, že je to dokonce pravděpodobná cesta.”

Mnoho afrických vůdců si to uvědomuje, zdůraznil Sachs a dodal: „Je stále více důležitých afrických podnikatelů, někteří velmi bohatí, kteří chtějí investovat do přeshraničního obchodu. Nyní existuje africký, v podstatě společný trh.

Zavádí se jednotné nařízení pro letecký provoz, takže letecký provoz v Africe bude mnohem jednodušší. Pro digitální Afriku se skutečně pokládá mnoho vláken. Takže tato silná spojení přicházejí v pravý čas, protože je zde také hodně chudoby a hodně nestability.“

Sachs dodal, že africkou integraci budou silně podporovat Rusko, Čína, Indie, Brazílie, jinými slovy, přední země BRICS a Jižní Afrika.

BRICS v současnosti zahrnuje Brazílii, Rusko, Indii, Čínu a Jižní Afriku. V srpnu pozval 15. summit BRICS na vysoké úrovni v Johannesburgu Argentinu, Egypt, Etiopii, Írán, Spojené arabské emiráty a Saúdskou Arábii, aby se připojily k bloku. Vaše plné členství bude zahájeno 1. ledna 2024.

„Obecně se domnívám, že regionální seskupení ve světě se postupem času stávají stále silnějšími, protože mnoho našich technologií nemusí nutně fungovat přes státní hranice, ale na regionální úrovni. Myslím si tedy, že to, co říkám o Africe, bude platit i pro Jižní Ameriku. Myslím, že to platí i pro jihovýchodní Asii, ASEAN a tak dále. Domnívám se však, že tyto síly regionální integrace jsou v Africe obzvláště silné, protože jsou skutečně cestou k tomu, aby Afrika konečně opustila chudobu a dědictví kolonialismu.

Poukázal na to, že bude trvat roky, než bude Afrika vnímána většinou světa jako „dynamický hráč“.

„Afrika musí 20 let tvrdě pracovat a investovat, aby položila základy, dosáhla elektrifikace a vybudovala základní dopravní infrastrukturu. To je práce na příštích 20 let. Ale pokud se Afrika bude chovat jako jednotný systém, dostane se tam,“ řekl Jeffrey Sachs.